

store Beløb, jeg har nævnt, for det Konfortium, der har paataget sig Konverteringen. Det forekommer mig ikke, at Staten bør løbe den Risiko. Hvis man turde antage, at Kurfen vilde stille sig saa heldig, som her forudsat, vilde det være ganske meningsløst, om vi nu vilde lade en saa stor Gevinst som 6 à 7 Millioner Kr. gaa i et Konfortiums Lomme, saa maatte man da hellere afvente at konvertere paa ordinær Maade og tage denne Gevinst ind i Statskassen. — Jeg skal med det samme nævne, at mit tredje Vædringsforslag refererer sig til det første. Naar man ned sætter Beløbet fra 25 til 18 Millioner, er det naturligt at ned sætte de projekterede Omkostninger af 140,000 Kr. forholdsmæssig. Hvad der fremdeles synes mig er Hovedlagen ved dette Spørgsmaal om denne hele Operation og Konvertering er, at vi ikke kunne faa at vide, paa hvilke Betingelser den skal finde Sted. Vi have ikke erfaret noget om den Overenskomst, Finansministeren har sluttet med sit Konfortium, og af den Behandling, Forslaget sit forleden, kunde det se ud, som om heller ikke Finansudvalget maatte erfare eller vide noget derom. Hvis man havde ønsket, at denne Sag skulde gennemgaa en regelmæssig Behandling og være Genstand for samme Oplysning og Oprejselser, som lignende vigtige Sager faa, saa forekommer det mig, at det mindste, man burde have gjort, var at lade Sagen gaa til Udvalgsbehandling. Det har man ikke villet, man har ønsket at fremme Sagen ekstraordinært hurtigt og ydermere med ekstraordinær Hemmelighedsfuldhed. Vi maa i det Øjeblik, vi skulle stemme om Sagen, ikke vide, hvorledes Kontrakten lyder, som Finansministeren har sluttet med sit Konfortium! Vi maa heller ikke faa noget at vide om, hvortil Finansministeren og muligvis hans Venner her i Salen ville anvende de 7 Millioner Kr., han i Øjeblikket ikke har Anvendelse for! Og uagtet Sagen er saa uoplyst, skal den forceres frem med en saa ekstraordinær Hastighed! Jeg vil ikke udtale nogen Mistanke om, at der findes Motiver i denne Sag, som ikke i enhver Henseende taale Dagens Lys, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at naar man gaar frem paa en saa hemmelighedsfuld og ekstraordinær hurtig Maade som her, saa vækter man Mistanke om, at man har noget i denne Sag, som man ikke ønsker at faa offentlig frem. Jeg tror ikke, at selve Sagen er tjent dermed. Jeg tror i det hele, at al den Erfaring, man har, angaaende Sager af den Art, beviser, at Staten staar sig bedst ved at være fuldstændig kulant, at lægge Kor-

tene paa Bordet saaledes, at enhver kan se, hvad det drejer sig om. Jeg maa fremdeles meget beklage, at man endnu ved 2den Behandling her staar uden tilforladelige og vederhæftige Oplysninger om, hvad Finansministeren anbefaler dette Ting at stemme om, og i Henhold dertil er det, at jeg har foreslaaet, at man lader § 4 udgaa.

Finansministeren (Lüttichau): I det jeg skal tillade mig at yttre mig om de stillede og nu anbefalede Vædringsforslag, skal jeg forudstille den Bemærkning, at jeg ikke har nogen Grund til at forandre Standpunkt i Henseende til Lovforslaget og dets Enkeltheder, siden 1ste Behandling fandt Sted her i Salen. Deri vil allerede ligge, at jeg ikke heller ser mig i Stand til at anbefale Vedtagelsen af de stillede Vædringsforslag. Hvad angaar det Vædringsforslag, der er stillet om en ny Paragraf efter § 4 af den første Taler, det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgtreds (Wem), saa kan jeg jo her ganske specielt henholde mig til, hvad jeg allerede fandt Anledning til at ytre ved 1ste Behandling, idet jeg da udtalte, at man ikke paa denne Lov kan medtage ny Bestemmelser vedrørende Arrangementer i den ene eller den anden Retning med Hensyn til Kommunelaan, og naar jeg udtaler dette, er der heller ikke stor Anledning for mig til at komme ind paa Realiteten af det stillede Vædringsforslag. Jeg skal derfor blot henpege paa, at det stillede Vædringsforslag særlig ønsker Kommunelaan til Afvikling af den nuhavende Gæld, altsaa en Slags Konvertering af de paa Amtskommunerne hvilende Gældsforhold. Jeg vil der straks bemærke, at det forekommer mig dog langt rimeligere, naar man vil fremme denne Sag, at tage Sigte paa de ny Jærnbaneanlæg og de dermed i Forbindelse staaende Kommunelaan, men i og for sig kunne jo begge Standpunkter forsvares. Jeg vil imidlertid blot

Rettelser.

§ Indenrigsministerens Foredrag:
Sp. 948, L. 22 f. o.: „den amortisable“, læs: „den ikke amortisable“.

—, L. 7 f. n.: „Saanets Størelse“, læs: „Buvædringssummen“.

§ Finansministerens Foredrag:

— 992, L. 24 f. o.: „vingende“, læs: „svindende“.

— 995, L. 16 f. n.: „helt“, læs: „holdt“.

— 1005, L. 20 f. n.: „og det er det“, læs: „og det er Ønsket om“.